

Proiectele în teren, resursele pe tușă...

Colonelul George Boro arată bine ca militar. La fel de bine ca în vremea stabilirii recordurilor naționale la 60 și 110 metri garduri. Din fotoliul de comandant al CSA Steaua, fostul candidat la funcția de președinte al Federației Române de Atletism vorbește despre sportivii olimpici ai clubului roș-albastru, rivalitatea tradițională cu Dinamo și baza logistică a clubului.

Locotenent Constantin PIȘTEA

constantinpistea@presamil.ro

- **Domnule colonel, câți calificați are Steaua la Jocurile Olimpice și pe cine mai conțați să îndeplinească baremele?**

- 15 sportivi, cu speranțe mari în privința Cameliei Potec, Alinei Dumitru și a echipajului de caiac-canoe. De asemenea, ne dorim să avem două gimnaste în echipa de bază și cel puțin două fete în barca de opt la canotaj. Sper într-o calificare la polo, știut fiind faptul că Steaua are cinci jucători în lotul național care va participa luna aceasta la Turneul Final de Calificare de la Oradea. Să nu uităm echipa de floreață fete, care are șanse reale să se califice. Floretista Cristina Stahl este deja calificată, iar Ana Maria Brânză, la spadă, este foarte aproape de prezența la Beijing. Făcând niște calcule, sper ca aproximativ o treime din delegația României la Jocurile Olimpice să fie de la CSA Steaua.

- **Se preconizează o Olimpiadă săracă în medalii pentru România.**

- Da, lumea este pesimistă. Cu toate acestea, să nu uităm că întotdeauna a fost greu la acest nivel. Ne batem, totuși, cu elita mondială a sportului. Deși principiul lui Coubertin spune că important e să participi, în vremurile noastre trebuie să te întorci și cu medalii. O analiză pertinentă ne duce cu gândul la patru șase medalii olimpice. Poate fi și o medalie de aur... De exemplu, Camelia Potec va merge la Beijing din postura de campioană olimpică. Ea se pregătește în Franța tocmai în ideea de a se dedica total performanței. Apoi, să nu uităm că Alina Dumitru a fost permanent în față, deși la nivel mondial are doar două medalii de bronz. Dacă va avea un culoar bun, poate ajunge până în finală.

- **Unde s-au antrenat sportivii steliști cu ambiții olimpice?**

- În principal, fiecare a mers în pregătire cu lotul olimpic. Sportivii noștri au trecut, în mare, și pe la Forban, baza noastră de tradiție. Dacă nu ai trecut pe la Forban, parcă nu ai fost la Steaua, așa se spune, nu? Au mai fost și la Piatra Arsă. Gimnastele se pregătesc la Deva, cu lotul național. Cei de la polo, dacă se vor califica, sunt convinși că vor găsi un loc potrivit de antrenament pentru cerințele de la Olimpiadă. Vreau să menționez că, într-adevăr, s-au făcut eforturi deosebite. De exemplu, Federația de Atletism are un lot în Portugalia și unul în Grecia.

- **Cum stă Steaua din punct de vedere logistic? Sunteți mulțumit?**

- Nu, deloc. Din păcate avem lacune mari, iar acestea se transformă în cheltuieli uriașe cu chiriile pe care le plătim către săli, bazine sau patinoare. Handbalul merge la Chiajna, hocheiul se joacă pe Mihai Flamaropol - singurul patinoar, iar meciurile de polo se dispută pe timp de vară la Dinamo, iar pe timp de iarnă la Floreasca. Sunt

nemulțumit că nu am reușit să începem construcția unei săli sau a unui bazin. Proiecte au fost, inclusiv terenul de atletism, care este o investiție nefinalizată, dar din păcate resursele financiare nu au fost pe măsura proiectelor.

Sunt lucruri care au rămas ca în 1989. Cred că tenacitatea sportivilor a contat foarte mult în menținerea spiritului roș-albastru, dorința lor de a concura la cel mai înalt nivel.

- **De cine depinde susținerea proiectelor?**

- Pentru că suntem un club de drept public, statutul ne îngreșează cumva. Aparținând de Ministerul Apărării, fondurile trebuie să vină tot de acolo. Cert este că susținere am avut. De când suntem în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit, am colaborat foarte bine cu generalul Zisu. Multe lucruri s-au făcut între timp, de exemplu sălile din Plevnei, în Ghencea am refăcut toată infrastructura de încălzire, iar instalațiile sanitare urmează să fie schimbate în următoarea perioadă, sala de gimnastică este refăcută mai bine de 60 la sută, iar sala de scrimă este poate cea mai modernă din București.

Vrem ca anul acesta să definitivăm proiectele, sala de gimnastică este principalul obiectiv, apoi vom lucra la cele două terenuri de rugbi, plus vestiarele și sala de tir. De asemenea, mai trebuie făcute achiziții pentru sala de box. Să nu uităm că anul trecut, pentru prima dată din 1992, am reușit să luăm un autocar de 20 de locuri... Trebuie să ne raportăm și la ce se întâmplă în cadrul ministerului și să recunoaștem că Steaua s-a bucurat de condiții bune. Cred că, în general, viitorul sportului, la majoritatea disciplinelor, cel puțin cele pe echipe, va fi tot mai legat de mediul privat. Și la noi se dă o sumă de bani, dar restul tot din parteneriate trebuie să vină, iar la urma urmei, orice om care dă banul, vrea să participe și la luarea deciziilor. Este o problemă de avut în vedere.

- **Cum arată viitorul Stelei?**

- Acum vreo șase ani, pe când eram vicepreședinte, am sesizat o lipsă de implicare la nivel de selecție. Tocmai

de aceea, mi-am propus să-i păstrez la nivelul corpului tehnic de la juniori pe foștii sportivi. În 2001, când eram vicepreședinte, clubul avea sub 500 de sportivi legitimați, iar acum sunt peste 1000. Anul trecut i-am premiat atât pe cei calificați la Jocurile Olimpice, cât și pe cei mai buni juniori, tocmai în ideea de a crea o emulație. Înainte, Steaua și Dinamo luau din țară ce era mai bun, dar când ne-am uitat peste gard și am văzut că nu prea a mai rămas de ales, ni s-a părut normal să avem grijă de propria pepinieră.

- **CSA Steaua are 22 de secții sportive. Cu fotbalul, ar fi fost 23...**

- Din păcate, fotbalul la nivel înalt nu mai poate fi amator. Apoi, este foarte puțin probabil ca ministerul să-și permită o echipă de fotbal profesionistă. Nu îmi place direcția pe care a mers clubul de fotbal după desprindere, este dureros ce se întâmplă. Dar aici nu mai e vorba despre ce mi-ar fi plăcut, ci de ce se poate.

● **Președintele stelist nu regretă eșecul în alegerile pentru șefia Federației de Atletism: Am înțeles greșit mesajul de atunci, cu acea propunere de interimat, am crezut că aveau nevoie de cineva ca mine, cu performanțe ca sportiv și conducător. Modul pozitiv în care s-au derulat lucrurile la Steaua mă determină să cred că nu aș fi făcut față în ambele posturi. În plus, probabil ar fi fost și un conflict de interese pe care la vremea respectivă, poate și din orgoliu, nu îl vedeam.**

● **Președintele clubului roș-albastru spune că și CSA Steaua, ca unitate militară, se va supune restructurării de personal. Astfel, statul de organizare care urmează să vină în această vară va îndepărta o parte dintre cei care se ocupă azi de viitorul sportului stelist. Oamenii cunosc problema aceasta, dar voi insista să-i păstrăm în colectivul tehnic, ca personal civil, pe cei cu experiență. Fără să afectăm continuitatea performanței în cadrul clubului, vom respecta restructurarea din armată.**

● **Dinamo rămâne principalul rival al Stelei. Ca palmares, Steaua rămâne de departe cel mai bun club din România, chiar dacă Dinamo spune altceva. Fără să jignesc celelalte cluburi, Steaua și Dinamo reprezintă pilonul de bază al sportului românesc, afirmă colonelul George Boro.**

COMENTARIUL SĂPTĂMÂNII

Locotenent
Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

Realitatea în trei puncte

Trecând printr-o sită deasă certitudinile dure ale actualității, să nu uităm că, în sport, și nu numai, conțea enorm oamenii cu experiență.

Punctul unu. Nu vorbim aici de fotbal. Abordăm, exclusiv, celelalte sporturi. Și dacă am stabilit termenii în care încadrăm comentariul, trebuie să intrăm curajos în subiect. Steaua și Dinamo rămân cele mai puternice cluburi sportive din țară. Cum a fost înainte de 1989, așa este și astăzi. Lucrurile au evoluat, dar temelia solidă așezată în anii comunismului este încă în picioare. Că este bine sau rău, rămâne să hotărâți singuri. Cert este că, multă vreme, iar tendința se manifestă și astăzi, sportivii români au visat să ajungă la cele două mari cluburi ale țării. S-au gândit că doar în București au condiții de pregătire propice performanței și că, vorba aceea celebră, *în Capitală se dă ora exactă*. Ei bine, e timpul să alunecăm abrupt și să ne lovim de ziduri. Adevărul este că nici Bucureștiul nu mai stă deloc bine.

Punctul doi. Sportivii au ajuns să se pregătească fiecare pe unde apucă. Sigur, olimpicii au parte de cantonamente cu loturile olimpice. Și un copil de grădiniță și-ar întrerupe filozofarea asupra cărții de desenat pentru a-și pune problema de ce Camelia Potec, de exemplu, a preferat să se antreneze singură în Franța. Considerentele psihologice și de altă natură, care trebuie în mod firesc luate în considerare, pâlcesc pe lângă ideea de pregătire în comun, alături de români, printre români, în România. Nu, nu este naționalism, e logică împiedecă ca apa de izvor. De ce Franța și nu România? Pentru turism? Acceptați, vă rog, câteva amănunte. Tavanele bazinelor de înot de la noi crapă, varul cade în apă. Într-o vreme, în loc de a face sărituri în apă, se sărea pe bureți. Iar cluburile departamentale, Steaua și Dinamo, la cât de galonate sunt, nu au sală de atletism, patinoar sau bazin proprii. Se plătesc chiriile uriașe. Se face cu rândul la antrenamente. Colac peste pupăză, mai explodează și țevile de încălzire de sub săli. La omul sărac, nici boii nu trag.

Punctul trei. Când într-o unitate militară se așteaptă noul stat de organizare, degetele nu mai stau la fel de drepte și lipite de corp. Oare ce se întâmplă atunci când peste atributul de UM se așază profilul de club sportiv? Da, sportivii au ajutor la păstrarea spiritului Stelei, mereu orientat spre locul întâi. Și, da, aveți dreptate, sportivii nu ar fi reușit fără a fi ajutați de tehnicieni cu experiență, la rândul lor foști sportivi. Dincolo de faptul că unii nu sunt de acord cu avansarea în grad pe merite sportive, rămân performanțele. Și oamenii. Iar uneori, se mai întâmplă, trebuie să recunoașteți, să luăm omul drept grad. Ei bine, orice sportiv ați întreba vă va spune că pentru el au contat cel mai mult performanța, simbolurile clubului și onoarea de a fi român. Desuete pentru unii, aceste cuvinte au făcut ca vitrinele să nu conțină praf, ci trofee. Tavane crăpate, țevi sparte, săli lipsă, chiriile uriașe. Puneți totul în balanță cu performanțele și veți obține calitatea umană a sportivilor și ai celor care i-au pregătit. Statul vine, nimic mai adevărat. Așa este normal într-o structură care vrea să evolueze către o formă mai eficientă. Important e ca măcar oamenii de valoare să nu fie îndepărtați. Altfel, o să ne căutăm medaliile învechite într-o grămadă de moloz.

● Caleidoscop sportiv ● Caleidoscop sportiv ●

Colonel (r) ing. Petre G. NICOLAE

Hochei: Steaua a revenit pe primul loc

În etapa a IV-a din Play-off-ul de Hochei, pe patinoarul din Capitală, Steaua a câștigat dubla întâlnire cu echipa PROGYM Gheorghieni, vineri cu 6-2 și sâmbătă 8-2 pe reprize (2-1) (3-1) (3-0). După a doua întâlnire antrenorul Marius Gliga s-a declarat mulțumit de jocul spectaculos al echipei militare, de la portarul Catrinoi până la ultimul înaintaș și speră ca după cele două etape, care mai sunt de jucat, să cucerească titlul de campioni. Cu aceste victorii Steaua a trecut pe locul I. Arbitrii din Austria au adus un plus de încredere și siguranță, pe gheață.

Volei: Steaua victorioasă acasă

În etapa a XVI-a, bucureștenii și-au asigurat victoria în fața echipei din Buzău. Oaspeții au reușit să câștige un set și amenință gazdele. Steaua a câștigat această întâlnire, până la urmă, cu scorul de 3-1.

Handbal: Steaua - Caracal 40-21 (18-10)

Meciul din etapa I a Ligii Naționale de Handbal s-a disputat în Sala din Chiajna, unde militarii s-au bucurat de încurajările galeriei care au aplaudat tot timpul. Antrenorul Berbeca a rulat pe teren pe toți componenții lotului care au dat satisfacție creând faze spectaculoase. Președintele secției, fostul internațional Ștefan Birtalan, s-a arătat optimist în privința evoluției echipei și are încredere în antrenorul Berbeca, pentru noul sezon.

Atletism: Stelista Alina Gavrilă a sărit 14,78 m la triplusalt.

IDOLI FURAȚI, IDOLI CONFISCAȚI

Ion Al. RONCEA

Ieri mi-am vizitat un prieten. Colegi de liceu, școala militară... Întâmplarea a făcut ca zarurile vieții să ne arunce, la răstimpuri, unul pe lângă celălalt. La adolescență, patimile lui erau jocul de tenis, handbalul și lectura între două antrenamente. Eu mă ascundeam la ore în spatele unui vraf de cărți cu poezii în vogă. Fiecare ne căutam punctele de reper pentru echilibrul lăuntric atât de necesar într-un loc cazon. Aveam de pe atunci, însă, un subiect comun de dialog și gălceavă camaraderească: fotbalul. Eu țineam cu Steaua, el cu Dinamo. Eu proslăveam jocul lui

culoarea din cânlig

Iordănescu și Liță Dumitru, el pe cel al lui Lucescu și Dinu. Așa se face că orele de chimie, matematică, mai apoi, cele de tactică pe coclauri cu ranița în spate, deveneau mai suportabile și ușor de digerat. Inventarium faze, driblinguri antologice și le depozitam în memorie ca pe citatele celebre. Le repetam apoi în dialog până la deformare și intrau în mit. Acum putem stoca fiecare, numai să vrem, pe hardul electronic toate crâmpiele de viață pe care ni le dorim păstrate. Atunci doar hardul memoriei fiecăruia înmagazina săptămână de săptămână, tot ce avea să ne țină drept hrană pentru dialog zile și seri până noaptea târziu. Guadalahara sau meciuri din Groapă. Ghencea, Trivale, Dobrin, Stadionul Central, Oblemenco, Dealul Fealecului, Domozină și Ghițulescu, Fănuș Neagu și Ioan Chirilă, repere ale unui univers special, locul de fugă dintr-un cotidian amorf, cu informație strecurată prin ciurul acelor vremuri, când știrea sosea cu poșta, de cele mai multe ori, doar o singură dată pe zi.

Ieri ne-am amintit de marile meciuri de handbal, de fentele și genialele pase ale lui Gațu, în finale de campionat mondial, de comentariile cu tâlc ale lui Cristian Topescu și mai apoi de frustrarea tăcerii sale pentru o lungă perioadă de timp. Ne-am amintit de idoli furați și de cei confiscați și am sărit gardul discuției spre poezie, muzică și teatru, celelalte oaze ale tinereții noastre. Am discutat fără teama că ne-ar auzi cineva și am putea da de bucluc pentru părerile noastre. Am discutat cu nesaț, ore în șir.

Stau acum și mă întreb de ce n-oim fi putut discuta de subiectele zilei, de scandalurile în avalanșă pe micile ecrane, de Oana Zăvoranu, polițistul Cioacă și duba în care de peste cinci luni se tot ascunde Elodia... De ce n-am pus pe hârtie proiecția noastră privind creșterea salariilor militarilor cu 4 virgulă la sută și inflația fără contur, scumpirea gazelor și emisiunile tv de carton și celofan cu profund mesaj formativ și educativ despre nurori și soacre, ce isprăvi a mai făcut pe timp de noapte celebra Simona Senzual...

Am tras cu ochiul la micul ecran. Steaua tocmai se chinuia să bată la fotbal o echipă necunoscută mie, dintr-o țară trecută și ea prin tranziție, asemenea nouă. Gazda nici n-a băgat de seamă ce se întâmpla la televizor. Noi "butonaserăm" telecomanda pe canalul cu amintiri și mituri.

Halal suporteri iubitori de fotbal! Doi tineri pensionari, pentru care trendul prezentului cu idoli săi fabricați din mucava nu mai are nici măcar gustul salamului cu soia, de odinioară...